

Nagyböjt I. hete

Szerda

Jón 3,1-10 * Lk 11,29-32

*„Ez a nemzedék gonosz nemzedék.
Csodajelet követel, de nem kap mást jelet, mint Jónás próféta jelét.”*

Azután mondja ezt az Úr Jézus, miután isteni küldetését és tanítását hatalmas csodákkal igazolta. Arra persze nem hajlandó, hogy a végtelenségig szaporítsa ezek számát, hogy ellenfelei újabb és újabb kifogásokat találjanak és megmaradjanak folytonos követelőzésüknél.

Ahol mi jelet követelünk, ott érzéketlen vakságunkat áruljuk el az Istentől eddig kapott jelek iránt, vagy szándékosan nem akarjuk észrevenni és elfogadni őket. Rendszerint ugyanis nem azt várjuk, hogy e jelek meggyőzzenek, hanem hogy igazolják elméleteink helyességét és szentesítsék megszokott életvitelünket.

Az ehhez való asszisztálásra Jézus Krisztus nem kapható. Az általa mutatott sokféle jel nem arra hivatott, hogy felmentést adjon az erőfeszítés alól, éppen ellenkezőleg: hogy mindegyik ugyanabba az irányba mutatva az ő személyében váljék egyetlen hatalmas felkiáltójellé.

„Ahogy Jónás jel volt a niniveieknek, úgy lesz az Emberfia is jel ennek a nemzedéknek.”
Jónás mint Isten hatalmának és az ítélet közelségének hirdetője volt jel a niniveieknek, s nem ugyanezt hirdette-e szavaival és tetteivel Jézus is kortársainak? Jónás prédikációjára azonban a niniveiek megtértek és pusztulásuk elmaradt, mindenekelőtt magának Jónásnak legnagyobb megrökönyödésére. Ezáltal viszont ők váltak jellé a próféta számára, előre hirdetve Isten minden népre kiáradó irgalmasságát, melyet Jézus Krisztus kinyilatkoztatott. És így kétszeresen is jelnek kellett volna lenniük Jézus kortársai számára: az őszinte megtérés és Isten pogányokat is üdvözíteni szándékozó kegyelme példáinak.

Máté evangéliuma még egy titokzatos összefüggést főtár Jónás és Jézus között, az Úr sírban nyugvására utalva: *„Amint ugyanis Jónás próféta három nap és három éjjel volt a halgyomrában, úgy lesz az Emberfia három nap és három éjjel a föld szívében.”*

Íme Jónás jelének teljes gazdagsága! A legsokatmondóbb jel, hiszen felöleli Jézus Krisztus küldetésének egészét: nyilvános működését, melyben az örömhírt hirdette és megszerezte a bűnbocsánatot, és a pogányok részvételét Isten országában, melyet megváltásának egyetemességével előttük is megnyitott.